

Arrest

nr. 44 835 van 15 juni 2010
in de zaak RvV 51 678 / II

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KAÇAR
Kongostraat 90
9000 GENT

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Franse nationaliteit te zijn en [REDACTED] die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 januari 2010 en 26 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, evenals de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, genomen ten opzichte van de kinderen en de bevelen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari 2010 tot terugbrenging van de kinderen, alle beslissingen aan verzoekende partijen ter kennis gebracht op 18 februari 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE, die loco advocaat M. KAÇAR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 september 2003 treden verzoekster en verzoeker, respectievelijk van Franse en van Turkse nationaliteit, in het huwelijk te Frankrijk.

Op 12 december 2008 dient verzoekster, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun twee minderjarige kinderen, A.H.B. en A.C.S., beide van Franse nationaliteit een aanvraag in van een verklaring van inschrijving, respectievelijk als een burger van de Unie in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende en als bloedverwanten in neerdalende lijn van verzoekster.

Verzoekster wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 12 maart 2009 de volgende documenten over te leggen: hetzij een verklaring van indienstneming of tewerkstelling gestaafd door loonuittreksels, hetzij een inschrijving bij een dienst voor arbeidsbemiddeling of kopieën van sollicitatiebrieven, alsook een bewijs van een reële kans op werk.

Op 12 december 2008 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van een Franse onderdaan.

Op 13 maart 2009 neemt de burgemeester van de gemeente Beringen, ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster verkrijgt een bijkomende termijn van één maand, tot 30 april 2009, om alsnog de gevraagde documenten voor te leggen.

Op 4 mei 2009 biedt verzoekster zich aan teneinde de aanvullende documenten over te maken.

Op 4 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 4 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van A.C.S., het minderjarige kind van verzoekers, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 8 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van A.H.B., het minderjarige kind van verzoekers, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 8 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van de twee minderjarige kinderen van verzoekers de bevelen tot terugbrenging. Deze bevelen wordt op 10 juli 2009 aan verzoekster, in de hoedanigheid van hun wettelijke vertegenwoordiger, ter kennis gebracht.

Op 10 augustus 2009 dient verzoekster, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van de twee minderjarige kinderen, A.H.B. en A.C.S., opnieuw een aanvraag in van een verklaring van inschrijving, respectievelijk als een burger van de Unie in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende en als bloedverwanten in neerdalende lijn van verzoekster.

Verzoekster wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 10 november 2009 de volgende documenten over te leggen: een recent attest van de RVA met bevestiging dat verzoekster werkloosheidsuitkering geniet, met vermelding van de basis op dewelke de uitkering werd bekomen (duur tewerkstelling van België of andere lidstaat) en met vermelding van het bedrag en een recent inschrijvingsbewijs bij de VDAB.

Op 10 augustus 2009 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot.

Op 12 november 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster verkrijgt een bijkomende termijn van één maand, tot 25 december 2009, om alsnog de gevraagde documenten voor te leggen.

Op 8 december 2009 stelt de lokale politie een positief verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging op.

Op 15 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 28 december 2009 stelt verzoekster beroep in tegen de beslissing van 12 november 2009 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad verwerpt dit beroep bij arrest nr. 49 791 van 25 maart 2010.

Op 22 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt.

"In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 10.08.2009 door K., H.

geboren te (...), op (...)
van Franse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Betrokkene deed de aanvraag als werknemer/werkzoekende.

Op 10.08.2009 deed betrokkene een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende.

Op 12.11.2009 werd beslist betrokkenes aanvraag te weigeren. Ze kon immers het verblijf als werknemer niet bekomen bij gebrek aan een werkgeversverklaring overeenkomstig het model 19bis of arbeidscontract (art. 50, §2, 1°).

Als werkzoekende kon zij evenmin de verklaring van inschrijving genieten (zie bijlage 20 zonder bevel) (art. 50, §2, 3°). Betrokkene kreeg de kans de aanvraag alsnog te staven met nieuwe bewijsdocumenten en kreeg daartoe een extra maand vanaf de datum van de betekening op 25.11.2009. Betrokkene ging daar tot op heden niet op in en legde dus geen enkel bijkomende document voor ter staving van de aanvraag.

Derhalve moet worden vastgesteld dat betrokkene het recht op verblijf niet kan worden toegestaan."

Op 26 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt.

"In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 10/08/2009 door A.A., geboren te (...), op (...) en van Turkse nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

De echtgenote van betrokkene, in functie van wie de aanvraag gebeurde, heeft zelf geen recht op verblijf in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij haar voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 1° van de wet van 15.12.1980.

Het is logisch dat de termijn van 5 maanden, zoals bepaald in artikel 51, §3 van het KB van 08.10.1981 hier niet geldt, daar er immers niemand meer is waar betrokkene zich bij kan vestigen."

Op 26 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van de twee minderjarige kinderen de beslissing tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Deze beslissingen vormen de derde en vierde bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt.

"In uitvoering van artikel 51 §3, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring van inschrijving, aangevraagd op 10/08/2009 door A., H.B., geboren te (...), op (...) en van Franse nationaliteit geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

De moeder van betrokkene, in functie van wie de aanvraag gebeurde, heeft zelf geen recht op verblijf in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij haar voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Het is logisch dat de termijn van 5 maanden, zoals bepaald in artikel 51, §3 van het KB van 08.10.1981 hier niet geldt, daar er immers niemand meer is waar betrokkene zich bij kan vestigen."

en

"In uitvoering van artikel 51 §3, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring van inschrijving, aangevraagd op 10/08/2009 door A., C.S., geboren te (...), op (...) en van Franse nationaliteit geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

De moeder van betrokkene, in functie van wie de aanvraag gebeurde, heeft zelf geen recht op verblijf in België. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij haar voegen, zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Het is logisch dat de termijn van 5 maanden, zoals bepaald in artikel 51, §3 van het KB van 08.10.1981 hier niet geldt, daar er immers niemand meer is waar betrokkene zich bij kan vestigen."

Op 28 januari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoekers' twee minderjarige kinderen de bevelen tot terugbrenging. Deze bevelen worden op 18 februari 2010 aan verzoeker, in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger, ter kennis gebracht.

Deze bevelen vormen de vijfde en zesde bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt.

"REDEN VAN DE MAATREGEL:

artikel 7, 1, 2° van de wet van 15/12/1980: het legaal verblijf in België is verstreken: zie motivatie bijlage 20."

en

"REDEN VAN DE MAATREGEL:

artikel 7, 1, 2° van de wet van 15/12/1980: het legaal verblijf in België is verstreken: zie motivatie bijlage 20."

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers het volgende aan.

"Eerste middel,

Afgeleid uit de schending van artikelen 51, §3 en 52, §4, tweede lid KB 8.10.1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Voor verzoekster, van Franse nationaliteit en dus een Unieburger, wordt krachtens de bestreden beslissing toepassing gemaakt van artikel 51, § 3 KB 8.10.1981.

Dat bepaalt in zijn eerste lid dat tegenpartij de beslissing over de aanvraag tot verblijf van meer dan 3 maanden moet nemen binnen een termijn van 5 maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag.

Voor verzoeker, van Turkse nationaliteit, wordt verwezen naar art 52, § 4, 5de lid van dit KB.

Het tweede lid van deze § 4 bepaalt dat, indien binnen de 5 maanden geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie overeenkomstig het model van bijlage 9 wordt afgegeven.

In beide gevallen gaat het om een vervaltermijn.

De termijn van 5 maanden begon te lopen op 10.8.2009 en verviel bijgevolg op 10.1.2010. Deze datum wordt overigens vermeld op de bijlage 19ter afgegeven aan verzoeker.

De beslissingen genomen op 22 en op 25 januari 2010 zijn resp. 12 en 15 dagen te laat genomen.

Tegenpartij is zich hier trouwens goed van bewust, gelet op het motief in de beslissing voor verzoeker dat omwille van de logica de termijn van 5 maanden niet geldt. De logica heeft evenwel niets te maken met een vervaltermijn, alleen eventuele overmacht in hoofde van tegenpartij -quod non- kan eraan verhelpen dat ondanks het verstrijken van de vervaltermijn verzoekers geen gunstige beslissing moeten ontvangen.

De aanvraag tot verblijf van meer dan 3 maanden had bijgevolg moeten toegestaan worden wegens verstrijken van de vervaltermijn.

Hetzelfde dient te gebeuren met de beslissingen genomen voor de minderjarige kinderen."

3.2. In de nota repliceert verwerende partij, bij citering van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, dat de Belgische overheid van mening is dat het de absolute wil is van de wetgever om de uitvoeringsbepalingen van artikel 40 van de Vreemdelingenwet slechts te laten gelden in zoverre is voldaan aan de grondvoorwaarden van gezinshereniging, zoals die worden bepaald in voormeld artikel. Verwerende partij wijst erop dat het verblijfsrecht van de te vervoegen persoon in België werd geweigerd en dat verzoekers niet meer voldoen aan de voorwaarden van artikel 40 en volgende van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij is van mening dat verzoekers kritiek dat de termijn van vijf maanden overeenkomstig artikel 51, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: KB van 8 oktober 1981) niet nageleefd is, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekster niet verblijfsgerechtigd is in België, zodat ook de gezinshereniging in het Rijk is uitgesloten. Verwerende partij vraagt zich af of verzoekers enig belang hebben bij het ontwikkelen van het eerste middel daar de grondvoorwaarden om in het kader van gezinshereniging verblijfsgerechtigd te worden, niet zijn voldaan en dit om de reden dat verzoeksters verblijfsrecht werd geweigerd.

3.3. In de repliekmemorie repliceren verzoekers het volgende:

"Verzoekers merken op dat verweerster geen antwoord geeft op het feit dat de termijnen bepaald in bovenvernoemde artikelen vervaltermijnen zijn!

In eerste instantie zou verwacht worden van de overheidsdiensten zelf om het wettelijkheidsbeginsel van hun beslissingen zelf zouden naleven."

Voor het overige volharden verzoekers in wat werd uiteengezet in het initiële verzoekschrift.

3.4. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 51, § 3 en van artikel 52, § 4, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981 omdat de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing diende te nemen binnen een termijn van vijf maanden. In het geval geen beslissing wordt genomen binnen deze termijn van vijf maanden, diende het verblijfsrecht aan verzoekers te worden toegekend. Verzoekers benadrukken dat het in beide gevallen gaat om een vervaltermijn. Verzoekers geven aan dat de aanvraag van verzoekster tot een verklaring van inschrijving als burger van de Unie, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, en de aanvraag van verzoeker om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie werden ingediend op 10 augustus 2009 en dat de termijn van vijf maanden bijgevolg is verstreken op 10 januari 2010. Verzoekers merken op dat deze datum daarenboven vermeld staat op de bijlage 19ter die aan verzoekers werd afgegeven. Verzoekers voeren aan dat de bestreden beslissingen te laat werden genomen en dat het verblijfsrecht hen diende te worden toegestaan wegens het verstrijken van de vervaltermijn van vijf maanden. Daarnaast wijzen verzoekers erop dat uit de motivering van de tweede bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich ervan bewust was dat voornoemde termijn werd overschreden. Verzoekers zijn dezelfde mening toegedaan betreffende de derde en de vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van hun twee minderjarige kinderen.

De eerste bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51, § 3 van het KB van 8 oktober 1981. Uit deze bepaling vloeit voort dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ertoe gehouden is zijn beslissing binnen een periode van vijf maanden te nemen. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat."

De tweede bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981. Artikel 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken."

Er werd hierbij echter geen rekening gehouden met artikel 52, § 4, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981, dat luidt als volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn van vijf maanden bepaald in § 1 geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, levert deze een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 af."

De derde en vierde bestreden beslissing werden genomen op grond van artikel 51, § 3, derde lid van het KB van 8 oktober 1981. Dit artikel luidt als volgt:

"Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat."

Er werd hierbij echter geen rekening gehouden met artikel 51, § 3, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981, dat luidt als volgt:

"indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister."

Uit de redactie van voormelde artikelen van het KB van 8 oktober 1981 volgt dat de termijn van vijf maanden, zoals verzoekers terecht stellen in het verzoekschrift, wel degelijk een vervalt termijn is, aangezien het verstrijken van de bedoelde termijn het afleveren van een verblijfskaart inhoudt. In het specifieke geval van voormelde artikelen van het KB van 8 oktober 1981 vloeit een positief gevolg voort voor de vreemdeling indien de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn, namelijk de toekenning van het recht op verblijf van meer dan drie maanden van de burger van de Unie, respectievelijk het afleveren van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. De stelling van de verwerende partij dat het de absolute wil is van de wetgever om de uitvoeringsbepalingen van artikel 40 van de Vreemdelingenwet slechts te laten gelden in zoverre is voldaan aan de grondvoorwaarden van gezinshereniging, gaat bijgevolg niet op.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 10 augustus 2009, een aanvraag om een verklaring tot inschrijving als burger van de Unie, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, overeenkomstig het model van bijlage 19 heeft ingediend, alsook in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar twee minderjarige kinderen, als bloedverwanten in neerdalende lijn. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt tevens dat verzoekster ingevolge de beslissing van 12 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, en overeenkomstig artikel 51, § 2 van het KB van 8 oktober 1981, beschikte over een bijkomende termijn van één maand om alsnog de vereiste documenten over te maken en dat het dossier van verzoekster op 5 januari 2010 door de gemeente werd overgemaakt aan verwerende partij. Er dient opgemerkt te worden dat vervolgens de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid overeenkomstig artikel 51, § 3 van het KB van 8 oktober 1981 beschikt over een periode van vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag om een beslissing te nemen, en dat bij het uitblijven van een beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid binnen deze termijn van vijf maanden verwerende partij verplicht is het verblijfsrecht van verzoekster te erkennen, bij afgifte van een bijlage 8. Bijgevolg was 10 januari 2010 de laatste dag waarop de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing kon nemen. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat in de twee laatst genoemde aanvragen betreffende de twee minderjarige kinderen uitdrukkelijk wordt vermeld dat ten laatste binnen de vijf maanden, namelijk op 10 januari 2010, een beslissing betreffende de aanvraag zal worden betekend.

Daarnaast blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker op 10 augustus 2009, in functie van zijn Franse echtgenote, een aanvraag om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie overeenkomstig het model van bijlage 19 heeft ingediend en dat in deze aanvraag uitdrukkelijk wordt vermeld dat verzoeker zich op 10 januari 2010 diende aan te bieden om zich de beslissing betreffende de aanvraag om een verblijfskaart te laten betekenen.

De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werd genomen op 22 januari 2010 en dat de tweede, derde en vierde bestreden beslissingen door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werden genomen op 26 januari 2010, daar waar de uiterlijke datum voor het nemen van een beslissing inzake verzoekers aanvragen werd gesteld op 10 januari 2010, overeenkomstig de reglementair bepaalde termijn van vijf maanden voorzien in de artikelen 51, § 3 en 52, § 4, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981.

De Raad stelt vast de bestreden beslissingen laattijdig werden genomen met overschrijding van de reglementair bepaalde termijn van vijf maanden voorzien in de artikelen 51, § 3 en 52, § 4, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981.

De schending van artikel 51, § 3 en artikel 52, § 4, tweede lid van het KB van 8 oktober 1981 wordt aangenomen.

Het eerste middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

3.5. Hoewel verzoekers in de aanhef van hun verzoekschrift ook de nietigverklaring vorderen van de bevelen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot terugbrenging van 28 januari 2010 ten aanzien van verzoekers' twee minderjarige kinderen, dient te worden opgemerkt dat verzoekers geen middel ontwikkelen dat gericht is tegen voormelde bevelen.

Betreffende de bevelen tot terugbrenging van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari ten aanzien van de twee minderjarige kinderen van verzoekers stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verwerende partij in een schrijven van 26 januari 2010 aan de gemeente het volgende heeft meegedeeld: "Op datum van 10/08/2009 heeft betrokkene een aanvraag tot vestiging ingediend in de hoedanigheid van een gezinslid. Deze aanvraag tot vestiging dient geweigerd te worden door middel van een bijlage 20 (...) met een bevel tot terugbrenging binnen de 30 dagen, middels een bijlage 38 (...)". Op de bevelen tot terugbrenging wordt tevens het volgende vermeld: "In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft(...)", waaruit de verknochtheid met de derde en vierde bestreden beslissingen blijkt. Daarenboven wordt in de motivering van voornoemde bevelen tot terugbrenging uitdrukkelijk verwezen naar de motivering van de bijlage 20. Gelet op de nauwe samenhang van alle voornoemde beslissingen dienen aldus met het oog op de rechtszekerheid de bevelen tot terugbrenging van 28 januari 2010 uit het rechtsverkeer te worden gehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

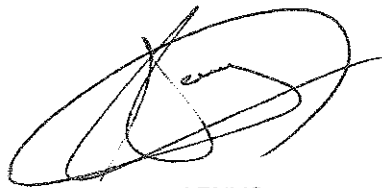
De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2010 en 22 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van verzoekers, de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 januari 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de kinderen van verzoekers en de bevelen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 januari 2010 tot terugbrenging van de kinderen van verzoekers, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

M. DENYS

De voorzitter,

A. DE SMET